

Grund for Folkenes Forbund, for, at vi opnaar denne Lykke. Der har hævet sig Røster for, at nu, da Folkenes Forbund er blevet en Realitet, kan vi opgive vort Militærvæsen, i alt Fald nedsætte Udgifterne dertil, som det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) bemærkede, i ganske overordentlig høj Grad. Han nævnede allerede nu 25 Mill. Kr. som en passende Sum. Jeg vil meget advare imod, at man paa dette Tidspunkt begynder at fastslaa, hvorledes den endelige Ordning af vort Militærvæsen skal være. Det er ganske ugørligt. Folkenes Forbund har ikke afskaffet Krigen og heller ikke indført nogen tvungen Voldgift. Vi maa stadig vente Krige, og det kan blive baade lovlige og ulovlige. Det har heller ikke afskaffet vore internationale Forpligtelser, vore Neutralitetsforpligtelser. Det har modificeret dem og har tilmed lagt nye internationale Forpligtelser paa de forskellige Stater, som tiltræder Forbundet, og deraf følger, at det vil være ganske letsindigt, om vi paa dette Tidspunkt, inden Forholdene er langt mere afklarede, gav os til at reformere vort Militærvæsen. Dette maa udskydes. Og jeg vil paa det alvorligste advare imod, at man indlader sig paa en stykkevis Reform af vor Forsvarsordning af 1909, inden Forholdene er mere klare, og inden vi har set de Forslag, som Bestyrelsen for Folkenes Forbund, Forbundsraadet, vil fremsætte for de forskellige Stater. Thi een Ting maa vi mærke os, nemlig den, at har vi allerede i lang Tid haft faktisk Stormagtsvælde, har vi ved Folkenes Forbund faaet indført et lovfæstet Stormagtsvælde, idet de fem Stormagter er i født Majoritet i Bestyrelsen af Folkenes Forbund, og har vi før maattet tage Hensyn til Stormagternes Hensillinger og Ønsker, maa vi det ganske sikkert ikke mindre i Fremtiden.

Det ærede 2det Medlem for Hovedstaden (K. M. Klausen) kom ind paa en Omtale af de urolige sociale Forhold og de Omstyrtnings- og Omvæltningstendenser, som man kunde spore alle Vegne, baade i Udlandet og herhjemme. Det ærede Medlem omtalte enkelte Ting, som han mente, var Aarsagen til denne sociale Uro. Han nævnede Smitten fra Krigen, nævnede det daarlige Eksempel, som mange af de

bedrestillede Samfundsklasser har givet de daarligere stillede, og det er med fuld Ret, det ærede Medlem har peget paa disse Aarsager, thi de har sikkert gjort sig gældende; men der er andre Aarsager, som i ikke ringere Grad har været medvirkende herhjemme og ogsaa i andre Lande. Det er Arbejdsledigheden, den store Lediggang, som har bredt sig; og det forekommer mig, at de Foranstaltninger, der har været truffet, ikke har været rigtig effektive til at modvirke, men i mange Tilfælde har virket fremmende paa den store Arbejdsledighed. Det forekommer mig ogsaa, at Ministeriets Holdning overfor de yderliggaaende Agitatorer af indenlandsk eller udenlandsk Oprindelse i mange Tilfælde har været præget af betydelig Svaghed og Vaklen. Det siges som et gammelt Ord, at Øvrigheden bærer ikke Sværdet forgæves, men det Sværd, som det højtærede Ministerium har været udrustet med, har i visse Situationer mere mindet om en Træsabel. Den Maade, hvorpaa man til at begynde med fandt sig i Syndikalisternes brutale Optræden, har sikkert været medvirkende til, at den Anskuelse kunde brede sig i visse Kredse, at man kunde tillade sig omtrent, hvad det skulde være, og først efter at Autoriteterne har taget kraftigere fat paa dette Uvæsen, har det trukket sig tilbage indenfor visse Grænser. Det er selvfølgelig ikke min Mening her at staa og plædere for, at man uden Nødvendighed skulde have anvendt skarpe Midler, saaledes at det kunde være kommet til Blodsudgydelse eller lignende. Men det forekommer mig, at det er enhver Regerings Pligt at sørge for at skaffe Arbejdsfred i Landet, saa at de, der vil optage det Arbejde, som er blevet ledigt ved ulovlige Strejker, Havnestrejken og lignende, kunde gøre det med fuld Tryghed. Det har de ikke turdet gøre efter den Erklæring, som den højtærede Statsminister i sin Tid udstedte i Anledning af Havnestrejken, idet han ikke deri klart og tydeligt erklærede, at han var i Stand til at beskytte dem, som vilde optage det Arbejde, som Havnearbejdernes egne Klassefæller erkendte for at være ulovligt nedlagt. (Statsministeren [Zahle]: Nej, thi De ved, det er ikke gørligt). Er det ikke gørligt? (Statsmini-